ja künnisteala. Viimne osa rändamisteest läheks üle Kastmekoja (Kabelimägi) ja Lääniste küla Võnnu kiriku juurde (16.3 km), kust mööda Tartu-Räpina maanteed jõuame läbi Poka-Luutsna ürgoru maastiku Luunja peatuskohale Emajõel (13.7 km). Teekonna kogupikkus on ligikaudu 140 km, ja selle võiks sooritada umbes nädala ajaga, liikudes keskmiselt 20 km päevas.

Kirjanduslised allikad. Körber, Ed. Phil.: Võnnu kihelkonna ajalugu 1400.—1835. a. (käsikiri) — (Rootslane), J.: Lühikene Võnnu kiriku ja kihelkonna ajalugu E. V. Körber'i ajaloost. Tartus, 1902. — Stryk, L. v.: Beiträge zur Geschichte der Rittergüter Livlands, I Dorpat, 1877. — Hagemeister, H. v.: Materialien zu einer Geschichte der Landgüter Livlands, II Riga, 1837 — (Oehrn, G. O.): Võnnu Jakobi keriku ajalugu, Tartus 1881. — Die Evangelisch-Lutherischen Gemeinden in Russland, II, St. Petersburg 1911. — Eisen, M. J.: Kaks vahitorni Warbeck ja Oldentorn. Postimees 1916, nr. 50 ja 52 ning nr. 103. — Lipp, M.: Kodumaa kiriku ja hariduse lugu II, 2. Tartus 1899. — Treumann, J.: Võnnu kiriku aruanded 1914—1921. Tartus (iga aasta kohta eraldi ühes laululehega). — Teised allikad vt. eelmine kihelk. — Kaartidest on tarvitatud 1-verstalist topograafilist kaarti, mille põhjal välja arvutatud kõrgused ja kartomeetrilised andmed ning kirjeldatud pinnavormid.

Arhiivid. Mainimisväärilne ainult Võnnu kiriku arhiiv, milles raamatute nimestik algab 1807. aastast; on ka üksikuid vanemaid dokumente, protokolle (1650. a.) ja raamatuid alates 1710. aastast.

[Kaastöölised: Prof. M. J. Eisen (korrektuuri lugenud); üliõp. Heleene Johanson (Tartu-Võru Rahukogust andmeid muretsenud talude ostuaja kohta); mag. phil. Alice Karu (1921. a. kodu-uurimise toimkonna stipendiaadina ajaloolisi andmeid kogunud); assist. H. Moora (ptk. „Muinasjäänused"); üliõpil. H. Rumma (kihelkonna kaart); mag. geogr. J. Rumma (ptk-d „Asend", „Arvustik" osalt, „Vaimline elu". „Tervishoiulised olud", kartomeetrilisi andmeid, toimetustöö); Rasina õpet. P. Siilaberg (teated Rasina seltside kohta); mag. geogr. A. Tammekann (ptk-d „Arvustik" osalt, „Loodus", „Inimene", „Rändajaile", 1921. a. suvel kodu-uurimise toimkonna stipendiaadina andmeid kogunud); kirikuõp. J. Treumann (korrektuuri lugenud ja mõnesuguseid parandusi teinud); üliõpil. E. Witoff† (päevapildid); üliõpil. J. Õunapuu (ptk-d „Ajalugu", „Koolid", „Mõisad", „Kirikud, palvemajad, surnuaiad").]